

By ten sayings the world was created.

בעשרה מאמרות נברא העולם.

And why (does Scripture) read thus? For could it not have been created (by) one saying?

ומה תלמוד לומר, והלא במאמר אחד יכול להבראות,

But this was (in order) to exact punishment from the wicked, for they destroy the world created by ten sayings,

אלא להפרע מן הרשעים שמהאבדין את העולם שנברא בעשרה מאמרות,

and to give good recompense to the righteous, for they uphold the world which was created by ten sayings.

ולתן שכר טוב לצדיקים שמקיימים את העולם שנברא בעשרה מאמרות:

א בראשית, ברא אלהים, את השמים, ואת הארץ. ב והארץ, הייתה תהו ובהו, וחשך, על-פני תהום; ורוח אלהים, מרחפת על-פני המים. ג ויאמר אלהים, יהי אור; ויהי-אור. ד וברא אלהים את-האור, כ-טוב; ויבדל אלהים, בין האור ובין החשך. ה ויקרא אלהים לאור יום, ולחשך קרא לילה; ויהי-ערב ויהי-בקר, יום אחד. ו {פ} ויאמר אלהים, יהי רקיע בתוך המים, ויהי מבדיל, בין מים למים. ז ויעש אלהים, את-הרקיע, ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע, ובין המים אשר מעל לרקיע; ויהי-כן. ח ויקרא אלהים לרקיע, שמים; ויהי-ערב ויהי-בקר, יום שני. ט ויאמר אלהים, יקוו המים מתחת השמים אל-מקום אחד, ומראה, היבשה; ויהי-כן. י ויקרא אלהים ליבשה ארץ, ולמקוה המים קרא ימים; וברא אלהים, כ-טוב. יא ויאמר אלהים, תדשא הארץ דשא עשב משב מזרע זרע, עץ פרי עשה פרי למינו, אשר זרעו-בו על-הארץ; ויהי-כן. יב ותוצא הארץ דשא עשב מזרע זרע, למינהו, ועץ עשה-פרי אשר זרעו-בו, למינהו; וברא אלהים, כ-טוב. יג ויהי-ערב ויהי-בקר, יום שלישי. {פ} יד ויאמר אלהים, יהי מארת ברקיע השמים, להבדיל, בין היום ובין הלילה; והיו לארת ולמועדים, ולמים ושנים. טו והיו למארת ברקיע השמים, להאיר על-הארץ; ויהי-כן. טז ויעש אלהים, את-שני המארת הגדלים: את-המאור הגדל, לממשלת היום, ואת-המאור הקטן לממשלת הלילה, ואת הפוכבים. יז ויתן אתם אלהים, ברקיע השמים, להאיר, על-הארץ. יח ולמשל, ביאם ובלילה, ולהבדיל, בין האור ובין החשך; וברא אלהים, כ-טוב. יט ויהי-ערב ויהי-בקר, יום רביעי. {פ} כ ויאמר אלהים--ישרצו המים, שרץ נפש חיה; ועוף יעופף על-הארץ, על-פני רקיע השמים. כא ויברא אלהים, את-התנינים הגדלים; ואת כל-נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם, ואת כל-עוף כנף למינהו, וברא אלהים, כ-טוב. כב ויברך אתם אלהים, לאמר: פרו ורבו, ומלאו את-המים בימים, והעוף, ירב בארץ. כג ויהי-ערב ויהי-בקר, יום חמישי. {פ} כד ויאמר אלהים, תוצא הארץ נפש חיה למינה, בהמה רמש וחייתו-ארץ, ובהמה רמש וחייתו-ארץ, כ-טוב. כה ויאמר אלהים, נעשה אדם בצלמו, בצלם אלהים ברא אתו: זכר ונקבה, ברא אתם, ויברך אתם, אלהים, ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את-הארץ, וכבשה; ורדו בדגת הים, ובעוף השמים, ובכל-חיה, הרמשת על-הארץ, ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את-הארץ, וכל-חיה רמשית, וכל-עוף השמים, וכל רמש על-הארץ, אשר בו נפש חיה, את-כל-חיה עשב, לאקלה; ויהי-כן. לא וברא אלהים את-כל-אשר עשה, והנה-טוב מאד; ויהי-ערב ויהי-בקר, יום הששי. {פ}

Genesis Rabbah 17:1

1. AND THE LORD GOD SAID: IT IS NOT GOOD THAT THE MAN SHOULD BE ALONE (II, 8). We learnt: By ten commands was the world created,¹ and these are they: In the beginning God created (Gen. I, 1); And the spirit (ruah) of God hovered (ib. 2); And God said: Let there be light (ib. 3); And God said: Let there be a firmament (ib. 6); And God said: Let the waters be gathered together (ib. 9); And God said: Let the earth put forth grass (ib.11); And God said: Let there be lights (ib.14) And God said: Let the waters swarm (ib. 20); And God said: Let the earth bring forth (ib. 24); And God said: Let us make man (ib. 26). Menahem b. R. Jose excluded, 'And the spirit of God hovered over the face of the waters,' and included, AND THE LORD GOD SAID: IT IS NOT GOOD THAT THE MAN SHOULD BE ALONE. R. Jacob b. R. Kirshai said: A separate command was devoted to the wind.

B. Talmud Rosh HaShana 32b (Also Megillah 16b)

To what do these ten kingship verses correspond? R. Levi said, To the ten praises that David uttered in the book of Psalms. But there are a large number of praises there? — It means, those among which occurs, Praise him with the blowing of the shofar. R. Joseph said: To the ten commandments that were spoken to Moses on Sinai. R. Johanan said: To the ten Utterances by means of which the world was created. Which are they? The phrase 'and he said' occurs in the account of the creation only nine times? — The words 'in the beginning' are also an utterance, as it is written, By the word of the Lord the heavens were made.

מדרש רבה בראשית פרשה יז פסקה א

(א) ויאמר ה' אלהים לא טוב היות תנין בעשרה מאמרות נברא העולם ואלו הן בראשית ורוח אלהים מרחפת ויאמר אלהים יהי אור ויאמר אלהים יהי רקיע ויאמר אלהים יקוו המים ויאמר אלהים תדשא הארץ ויאמר אלהים יהי מאורות ויאמר אלהים ישרצו המים ויאמר אלהים תוצא הארץ ויאמר אלהים נעשה אדם מנחם בר יוסי מוציא ורוח אלהים מרחפת ומביא ויאמר ה' אלהים לא טוב היות האדם אמר רבי יעקב בן קורשאי מאמר ניתן לרוח בפני עצמה:

תלמוד בבלי מסכת ראש השנה דף לב/א

הני עשרה מלכיות כנגד מי אמר (רבי) [רבי לוי] כנגד עשרה הלולים שאמר דוד בספר תהלים הלולים טובא הוו הנך דכתיב בהו הללוהו בתקע שופר רב יוסף אמר כנגד עשרת הדברות שנאמרו לו למשה בסיני רבי יוחנן אמר כנגד עשרה מאמרות שבהן נברא העולם הי ניהו ויאמר (ויאמר) דבראשית תשעה הוו בראשית נמי מאמר הוא דכתיב בדבר ה' שמים נעשו:

1	(1:1) In the beginning God created the heaven and the earth.	(א:א) בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ:
2	(1:2) Now the earth was unformed and void, and darkness was upon the face of the deep; and the spirit of God hovered over the face of the waters. *	(א:ב) וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֵהוֹ וּבְהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם: *
3	(1:3) And God said: 'Let there be light.' And there was light.	(א:ג) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהי אֹר וַיְהי אֹר:
4	(1:6) And God said: 'Let there be a firmament in the midst of the waters, and let it divide the waters from the waters.'	(א:ו) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וְיִהי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לְמַיִם:
5	(1:9) And God said: 'Let the waters under the heaven be gathered together unto one place, and let the dry land appear.' And it was so.	(א:ט) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקּוּוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד וַתֵּרָא הַיַּבְשָׁה וַיְהי כֵן:
6	(1:11) And God said: 'Let the earth put forth grass, herb yielding seed, and fruit-tree bearing fruit after its kind, wherein is the seed thereof, upon the earth.' And it was so.	(א:יא) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תִּדְשָׂא הָאָרֶץ דָּשָׂא עֵשֶׂב מְזֵרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְרִי לְמִינוֹ אֲשֶׁר זָרְעוֹ בּוֹ עַל הָאָרֶץ וַיְהי כֵן:
7	(1:14) And God said: 'Let there be lights in the firmament of the heaven to divide the day from the night; and let them be for signs, and for seasons, and for days and years;	(א:יד) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהי מְאֹרֹת בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלַּיְלָה וְהִיוּ לְאֹתוֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וּשְׁנָיִם:
8	(1:20) And God said: 'Let the waters swarm with swarms of living creatures, and let fowl fly above the earth in the open firmament of heaven.'	(א:כ) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרְצוּ הַמַּיִם שָׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל הָאָרֶץ עַל פְּנֵי רָקִיעַ הַשָּׁמַיִם:
9	(1:24) And God said: 'Let the earth bring forth the living creature after its kind, cattle, and creeping thing, and beast of the earth after its kind.' And it was so.	(א:כד) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֵמָה וְרֶמֶשׂ וְחַיִּתוֹ אֶרֶץ לְמִינָהּ וַיְהי כֵן:
10	(1:26) And God said: 'Let us make man in our image, after our likeness; and let them have dominion over the fish of the sea, and over the fowl of the air, and over the cattle, and over all the earth, and over every creeping thing that creepeth upon the earth.'	(א:כו) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ וַיְרִדוּ בְדִגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל הָאָרֶץ וּבְכָל הָרֶמֶשׂ הֹרֶמֶשׂ עַל הָאָרֶץ:
+	(2:18) And the LORD God said: 'It is not good that the man should be alone; I will make him a help meet for him.'	(ב:יח) וַיֹּאמֶר יְדוֹד אֱלֹהִים לֹא טוֹב הָיִיתָ הָאָדָם לְבַדּוֹ אֶעֱשֶׂה לוֹ עֶזֶר כְּנַגְדּוֹ: